بایسته‌های دسترس‌پذیری شهر برای افراد توان‌یاب بررسی شد

اصول مهربان‌تر شدن شهر برای معلولان

«گاهی که در خیابان راه می‌روم با وجود چشم‌های بینا و پاهای توانا به مشکل برمی‌خورم. بارها باید از پیاده‌رو به خیابان بیایم و بازبه پیاده‌رو برگردم. تا به حال امتحان کرده‌اید که در شهر تهران چند دقیقه می‌توان بدون وارد شدن به خیابان تنها در پیاده‌رو راه رفت؟ از در که بیرون می‌زنم کمی در پیاده‌رو راه می‌روم، می‌رسم به یک پله و بعد پله دیگر اما همچنان در پیاده‌رو هستم. کمی بعد می‌رسم، به یک ساختمان در حال ساخت که با صفحه‌ای فلزی از خیابان جداشده، رنگش آبی و سفید است و رویش نوشته «شهری برای همه» و پیاده‌رو را بسته است! می‌روم داخل خیابان، یک ساختمان نیمه‌ساز دیگر میلگردهایش را در خیابان ریخته است، به پیاده‌رو برمی‌گردم. ماشینی در پیاده‌رو پارک کرده، به داخل خیابان برمی‌گردم. فکر می‌کنم چطور می‌شود همین مسیر را با ویلچر طی کرد، یا نابینایان و سالمندانی با مشکلات حرکتی چگونه می‌توانند در پیاده‌رو و خیابان تردد کنند؟»(۱)

«به ایستگاه بی‌آرتی می‌رسم. ایستگاه برای ما آدم‌های بدون معلولیت هم به زور جا دارد. برای وارد شدن به آن رمپ وجود دارد اما ویلچر یا کالسکه برای وارد شدن به اتوبوس باید پرواز کنند. موتورسیکلت‌ها در خط بی‌آرتی جولان می‌دهند. انگار خط متعلق به آن‌هاست. داخل اتوبوس مثل دانه‌های انار به هم چسبیده‌ایم. فکرمی‌کنم اینجا اصلا ویلچر جا نمی‌شود. از بی‌آرتی پیاده می‌شوم. می‌خواهم بروم داخل ایستگاه مترو‌ی آن طرف خیابان. همه جا نرده کشی شده و چاره‌ای جز دور شدن از پل عابر نیست. از پله‌ها بالا می‌روم و به چرخ‌ها فکر می‌کنم، چرخ‌های ویلچر و کالسکه. بالاخره می‌روم داخل ایستگاه مترو. این مترو آسانسور ندارد. باز به چرخ‌ها فکر می‌کنم. من اما می‌توانم از پله برقی استفاده کنم. پایین می‌روم و در ازدحام آدم‌ها با چشم دنبال تابلو مقصد می‌گردم. به یک نابینا فکر می‌کنم. می‌روم روی سکو، منتظر قطار می‌شوم. خط زرد را می‌بینم و فکر می‌کنم یک نابینا چطور باید جای آن را تشخیص بدهد. سوار می‌شوم. این بار شبیه کمپوت سیب شده‌ایم. با زبه ویلچر یا کالسکه بچه فکر می‌کنم یا یک سالمند با مشکل تنفسی یا یک بچه کوچک یا یک زن باردار، به خصوص وقت پیاده شدن که با فشار مردم از کوپه بیرون می‌افتم. از ذهنم می‌گذرد که برای سوار مترو شدن باید جوان و ورزشکار بود. تابلوها را دنبال می‌کنم و به سمت تابلوی خروج می‌روم. این ایستگاه پله برقی هم ندارد. کلی پله را بالا می‌روم و به زانوهای مادرم فکر می‌کنم. به مغازه‌ها نگاه می‌کنم. در ورودی اکثرشان حداقل یک پله وجود دارد و با پیاده‌رو هم سطح نیستند. چرخ‌ها نمی‌توانند از آن‌ها عبور کنند. پیاده‌رو پهن و عریض و صاف است، اما بیش از حد صاف اگر حواسم را جمع نکنم لیز می‌خورم. این شرح یک روز هر عابر پیاده در خیابان‌ها و کوچه‌پس کوچه‌های تهران است که می‌تواند همچنان ادامه داشته باشد...»(۲)

باوجود قوانین فراوان و پژوهش‌های بسیار که به خصوص پس از سال ۱۳۶۷ در مورد مناسب‌سازی فضاهای شهری صورت گرفته است، امروز با قدم زدن ساده در هر منطقه از تهران می‌توان مسیرهای عابر پیاده یا حمل‌ونقل عمومی را به چشم دید که حتی برای افراد بدون معلولیت هم نامناسب‌اند. دلیل اینکه باوجود همه ضوابط، برنامه‌ها و استانداردهایی که تاکنون در این مورد ایجاد شده هنوز با انبوهی از مشکلات مواجهیم چیست؟

شاه‌حسینی و موسی‌زاده سال ۱۳۹۴ در پژوهشی با عنوان «ارزیابی موانع اجرای ضوابط و مقررات معماری شهرسازی ویژه افراد معلول» با بررسی وضعیت موجود و مصاحبه‌های مختلف به دلایلی اشاره کرده‌اند. یکی از دلایل آن‌ها عدم باور عمومی مردم و متصدیان به توانایی‌های افراد دارای معلولیت است. از نظر آن‌ها نگاه حمایتی در برخی از برنامه‌ها باعث ایجاد وابستگی فرد دارای معلولیت و از بین رفتن استقلال فردی وی می‌شود. آن‌ها فقدان تعریف مشخص از رفاه اجتماعی در حوزه معلولیت در کشور را باعث اعمال سلیقه در برنامه‌ریزی‌های این حوزه دانسته‌اند.

بر اساس تحقیق آن‌ها اطلاع رسانی و آگاه‌سازی درباره مناسب‌سازی نیز به‌کندی صورت می‌گیرد. با آنکه بر اساس مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری در سال ۱۳۶۸ صداوسیما موظف شده است به تبلیغ و آموزش در این مورد بپردازد اما کمتر برنامه‌ای در این سال‌ها درباره این موضوع ساخته و پخش شده‌است. مردم اغلب از مشکلات افراد دارای معلولیت ناآگاه‌اند و حتی از حقوق خودشان در شهر مطلع نیستند. همین طور در سیستم آموزشی ما از آگاه‌سازی درباره حقوق افراد در شهرها و مناسب‌سازی برای افراد دارای معلولیت یا کهنسال و... خبری نیست.

از نبود ضمانت اجرایی قانون تا دور باطل تلاش‌های به ثمر نرسیده در مناسب‌سازی

همچنین به گفته بسیاری از صاحب‌نظران یکی از مهم‌ترین مسائل در این زمینه نبود ضمانت اجرایی در خصوص ضوابط و قوانین است. در هیچ کجا مشخص نشده است که اگر دستگاهی به وظایف خود عمل نکرد چه عواقبی برایش در پی خواهد داشت. این موضوع راه اعتراض مردم و سمن‌های دغدغه‌مند را هم سد کرده است.

تعدد ابلاغات قانونی، ناهماهنگی در اجرا، اجرای سلیقه‌ای و غیراستاندارد و عدم وجود تشکیلات منسجم مردمی در پیگیری موضوع مناسب‌سازی، از دیگر دلایل وضعیت حال حاضر و اجرا نشدن قوانین است که در این پژوهش به آن‌ها اشاره شده است (شاه‌حسینی، موسی‌زاده، ۱۳۹۵)

سهیل معینی، مدیرعامل انجمن باور در مصاحبه‌ای می‌گوید: «مناسب‌سازی دچار چندآسیب جدی است. اول اینکه دستگاه‌هایی که رسما مسئولیت دارند درست به مسئولیت‌شان عمل نمی‌کنند. خارج از این ساختار مهم‌ترین مشکل این است که برنامه تدوین‌شده برای مناسب‌سازی وجود ندارد. قرار بود ستادی در سطح کشور یک برنامه جامع ۵ تا ۱۰ ساله برای مناسب‌سازی داشته باشد که این برنامه وجود ندارد. نقص دیگر، نبود ضمانت اجرایی قانون است. بر اساس این قانون [قانون حمایت از معلولان] تمام وزارتخانه‌ها، سازمان‌ها و مؤسسات و شرکت‌های دولتی و نهادهای عمومی موظف شده‌اند در طراحی، تولید و احداث ساختمان‌ها و اماکن عمومی، معابر و وسایل خدماتی به نحوی عمل کنند که امکان دسترسی و بهره‌مندی از آن‌ها را برای معلولان همچون افراد عادی فراهم کنند. از سوی دیگر طبق ماده ۲ آیین‌نامه شهرداری‌ها نیز موظف شدند از صدور پروانه احداث یا پایان کار برای آن تعداد از ساختمان‌ها و اماکن عمومی و معابری که استانداردهای تخصصی مناسب‌سازی مربوط به معلولان را رعایت نکرده باشند خودداری کنند. ولی شهرداری آن قانون را به‌درستی اجرا نمی‌کند.»

کماکان دور باطل تلاش‌های به‌ثمرنرسیده در مناسب‌سازی محیط‌های شهری هویداست. اگر یک بازه کمابیش بیست‌ساله از زمان ابلاغ قوانین مناسب‌سازی به سازمان‌ها تا زمان حال را در نظر بگیریم، می‌توان گفت شاهد نتایج مطلوبی از سوی دولت‌ها نبوده‌ایم.

وضعیت در شهرهای کوچک‌تر چه بسا بدتر است. خبرگزاری ایرنا دو سال قبل، گزارشی مبنی بر مناسب‌سازی منتشر کرده است که در آن تنها دو ثمره قابل توجه به چشم می‌خورد. رئیس وقت سازمان بهزیستی در این مصاحبه اعلام کرده است که ۳۰۰ پیامک در «سامانه معبر»، سامانه گزارش مردمی از وضعیت معابر، دریافت شده است و معاون وقت وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کرده است که باید سرفصل‌های دانشگاهی برای مناسب‌سازی اضافه شوند. اما این اقدامات، شباهتی به اقدامات مرسوم مناسب‌سازی در دیگر نقاط جهان ندارد.

توجه به معلولیت از امتیازات ویژه برای هر شهر به حساب می‌آید

مریم آزادی، فعال حقوق معلولان دراین‌باره به «رسانه‌ها» می‌گوید: «باید توجه داشت که در مورد مناسب‌سازی، فاصله میان وعده و عمل دولت‌ها، بر فاصله میان افراد معلول و جامعه تأثیر مستقیم می‌گذارد. این چگونگی تدبیر دولت‌هاست که شهرها را دوستدار و پذیرای معلولان می‌کند. توجه به معلولیت، از امتیازات ویژه برای هر شهر به حساب می‌آید، بنابراین مناسب‌سازی برای معلولین و حمایت‌های جانبی آن، از مهم‌ترین اقدامات دولت برای رسیدن به حضور پویای فرد معلول در جامعه است. اگر بخواهیم به مقیاس‌های جهانی از دستاوردهای مناسب‌سازی نگاهی بیندازیم، انگلیس یکی از کشورهای پیشرو در موضوع مناسب‌سازی شهری به شمار می‌رود. شهر لندن اگرچه زیرساخت‌هایی بسیار قدیمی دارد، اما با تقویت برنامه‌ریزی شهری، به نتایج بسیار خوبی در ایجاد مناسب‌سازی رسیده است. خدمات حمل‌ونقل عمومی برای افراد معلول رایگان است و نیز تاکسی‌های مشکی‌رنگ شامل درصد زیادی تخفیف برای معلولان است. به‌علاوه مناسب‌سازی این شهر در امر حمل‌ونقل عمومی، موجب ترغیب شهروندان معلول به استفاده رایگان و راحت از این سیستم شده است. در تمام اتوبوس‌ها جایی برای معلولان همراه با ویلچر وجود دارد. همچنین درصورتی که فرد معلول نیاز به رمپ داشته‌باشد، با فشردن دکمه‌ای به راننده اطلاع می‌دهد و سپس راننده نیز به‌طور اتوماتیک رمپ اتوبوس را باز می‌کند. معمولا جایگاه مخصوص در اتوبوس را برای ورود احتمالی فرد معلول خالی نگه می‌دارند تا اولویت سوار شدن به آنان تعلق بگیرد. اگر فرد معلول به استفاده از مترو تمایل داشته باشد، طرح حمایتی دولت به نام ایستگاه‌های مترو بدون پله راهگشا خواهد بود. در این طرح دولت تلاش دارد تا ایستگاه‌های قدیمی مترو را بدون پله بسازد. تاکنون بیش از دویست ایستگاه شهر لندن را بدون پله و مناسب‌سازی شده در اختیار افراد دارای معلولیت قرار داده‌اند. درصورتی که فردبا ویلچر به ایستگاهی برسد که آسانسور آن خارج از دسترس باشد، کارمندان مترو به مسافر کمک می‌کنند تا به ایستگاه بدون پله دیگری برسد. در این حالت، تاکسی با هزینه دولت برای مسافر رزرو می‌شود تا او را به مقصد یا به ایستگاه مترو بدون پله برساند.»

این فعال حوزه معلولان اضافه می‌کند: «سرویس قطارهای زمینی لندن نیز با اینکه به رمپ‌های اتوماتیک مجهز نیست اما راننده به سرعت شرایط ورود فرد معلول را با گذاشتن رمپ، تسهیل می‌کند. همچنین به ایستگاه مقصد موردنظر مسافر معلول اطلاع داده می‌شود تا به محض رسیدن، کارکنان ایستگاه، رمپ را برای پیاده شدن معلول قرار دهند. تمام تاکسی‌های مشکی مجهز به رمپ‌هایی هستند که توسط راننده برای ورود فرد با ویلچر، قرار خواهد گرفت. در ضمن تمامی تاکسی‌ها موظف‌اند تا هیچ گرایه اضافی بابت راهنمایی معلولان دریافت نکنند بنابراین دولت این اطمینان را به شهروندان معلول می‌دهد که بتوانند با آسودگی همراه راهنمای خود، از تاکسی‌های مشکی استفاده کنند. دولت انگلیس همچنین، طرحی موسوم به دسترسی به محل کار را به اجرا گذاشته است که براساس آن، خود را موظف به ایجاد تسهیلاتی برای افراد معلول مشغول به کار می‌داند. این طرح شامل پرداخت کمک‌هزینه و مناسب‌سازی محل کار (حتی اگر کار درخانه باشد) می‌شود. تجهیز خودروی شخصی برای تردد به محل کار و یا حق سفر رایگان روزانه به محل کار، درصورتی که شخص معلول مایل به استفاده از حمل‌ونقل عمومی نباشد نیز، ازجمله خدمات حمایتی دولت برای آسایش معلولان در دسترسی به شهر است. درواقع خدمات و یا کمک‌هزینه‌هایی که دولت ارائه می‌دهد به نیاز فرد معلول بستگی دارد و نه توانایی مالی او. بنابراین مسئولیت تسهیل رفت‌وآمد معلول با دولت است.»

ضعف در اجرای مناسب‌سازی

آزادی خاطرنشان می‌کند: «قسمت تلخ ماجرا این است که چنین مواردی در کشور ما نیز قابلیت تحقق دارد و در قانون موضوع مناسب‌سازی پیش‌بینی شده، اما در مرحله اجرا بسیار ضعیف عمل کرده‌ایم و تا اجرایی شدن این مهم راه دور و درازی در پیش است. کمبود منابع مالی و ناهماهنگی‌های ساختاری و اداری در بسیاری از موارد باعث عدم اجرای قوانین تصویب‌شده از سوی دولت می‌شود. اگر مناسب‌سازی خیابان‌ها و پیاده‌راه‌ها و همچنین دسترس‌پذیری اماکن عمومی مانند بانک‌ها، خودپردازها، مراکز دولتی و وسایل حمل‌ونقل عمومی انجام شود، می‌توانیم بگوییم استقلال فردی معلولان رؤیاپردازی نیست و در واقعیت تحقق یافته است. طبق آمارهای غیررسمی، ما در کشور حدود ۱۲ میلیون جانباز و معلول داریم، این یعنی به‌طور تقریبی از بین هر ۱۵ نفر یک نفر دارای معلولیت است. اما آیا مادر زندگی روزمره خود با این افراد مواجه می‌شویم؟ آیا در سطح شهرها فرد دارای معلولیتی را می‌بینیم که بتواند به راحتی تردد کند و احتیاجی به کمک دیگران نداشته باشد؟ پاسخ این سؤال‌ها خیر است. در کشور ما کمتر به این موضوع توجه شده و گام‌های دسترس‌پذیری به اماکن و خیابان‌ها برای معلولان نوپا و ناچیز است.»

پی‌نوشت‌ها:

۱- روایتی از سپیده شهبازی- دستادست

۲- همان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

هیات حل اختلاف مستقر در اداره ی ثبت اسناد و املاک شهرستان کوثر تصرفات مالکانه مفروزی و بلامعارض متقاضیان پرونده های تشکیلی موضوع قانون مذکور را برا ساس گزارش کارشناس و به استناد مدارک موجود در پرونده به شرح آرای ذیل تایید نموده است:

۱) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۴۷ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۲۵۲/۳ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۴۸ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۰۶۰/۲۷ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۳) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۴۹ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۱۳۲/۲۶ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۴) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۰ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۰۵۷/۵۴ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۵) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۱ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۹۷۲/۵۳ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۶) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۲ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۱۱۱/۸۳ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۷) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۳ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۷۳۷/۳۶ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۸) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۴ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۶۳۳۶/۵۴ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۹) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۵ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۹۹۵/۱۷ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۰) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۶ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۶۵۸/۵۳ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۱) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۷ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۷۴۵/۷۲ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۲) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۸ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۵۶۶۶ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۳) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۵۹ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۲۵۰/۸۳ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۴) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۱ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۰۸۸/۴ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۵) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۲ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۰۴۸/۶۲ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۶) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۳ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۵۸۴/۱ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۷) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۴ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۰۲۸/۵۹ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۸) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۵ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۱۰۴/۳۹ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۱۹) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۶ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۴۹۸/۴۷ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۰) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۷ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۹۲۳/۰۱ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۱) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۸ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۸۸۷/۷۹ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۲) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۶۹ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۳۴۲۲/۹۱ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۳) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۷۰ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۵۱۷/۰۸ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۴) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۷۱ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۲۴۱۸/۲۹ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۵) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۷۲ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۰۱۵۶/۵۹ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۶) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۷۳ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۵۰۶/۳۵ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

۲۷) آقای رسول کاظمی فرزند کریم در شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۵۷۴ فرعی از ۷۰ اصلی واقع در روستای آقایاش بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۶۲۰/۵ مترمربع، از مالکیت اولیه رسول کاظمی.

لذا با توجه به عدم دسترسی به مالکین مشاعی مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می گردد تا چنانچه اشخاص ذینفع نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین نوبت آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتبیاًبه اداره ی ثبت اسناد و املاک شهرستان کوثر تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض گواهی طرح اقامه دعوی را از مرجع قضایی اخذ و به اداره ی ثبت تحویل نمایند. در غیراینصورت پس از انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض مطابق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. لازم به توضیح میباشد که صدور سند مالکیت بر اساس قانون مذکور مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.

م الف ۵/۴۹۶

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۱/۳۰

==========

آگهی تحدید حدود اختصاصی

نظر به اینکه تحدید حدود املاک ذیل تاکنون به عمل نیامده لذا به استناد مواد ۱۴ و ۱۵ قانون ثبت تحدید اماکن مذکور از ساعت ۰۸ صبح بشرح ذیل:

۱) شندانگ ۲ قطعه زمین مزروعی به پلاکهای ۴۴۵ و ۴۵۳ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به ترتیب به مساحتهای ۶۶۵۳/۹۹ و ۵۰۲۹/۵۱ مترمربع، ملکی آقای سلیمان طالبی زاویه کرد فرزند نوراله

۲) شندانگ ۳ قطعه زمین مزروعی به پلاکهای ۴۸۰ و ۴۸۱ و ۴۸۲ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به ترتیب به مساحتهای ۶۸۳۸/۷۹ و ۲۳۷۴/۲۷ و ۶۰۱۱/۸۳ مترمربع، ملکی خانم فاطمه عبادی آقایاش فرزند التفات.

۳) شندانگ ۲ قطعه زمین مزروعی به پلاکهای ۴۸۳ و ۴۸۷ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به ترتیب به مساحتهای ۱۱۵۳۴/۵۵ و ۴۸۹۶/۶۶ مترمربع، ملکی آقای علی شیری زاویه کرد فرزند محسن.

۴) شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۴۸۵ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۲۵۷/۴۹ مترمربع، ملکی آقای غلام رحیمی فرزند عبدالعلی.

۵) شندانگ ۶ قطعه زمین مزروعی به پلاکهای ۴۸۶ و ۴۸۷ و ۴۸۸ و ۴۸۹ و ۴۹۰ و ۴۹۱ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به ترتیب به مساحتهای ۵۶۰۳/۵ و ۵۶۸۳/۶ و ۶۷۷۸/۶۴ و ۴۹۵۶/۱۲ و ۱۱۰۷/۱۲ و ۱۳۳۸/۲۷ و ۵۳۰۱/۹ مترمربع، ملکی آقایان علی ومحبت و ناصرهمگی شیری زاویه کرد فرزندان رحمت اله الانلا (هرکدام ۱ دانگ).

۶) شندانگ یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۴۹۲ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۱۱۲۷/۰۳ مترمربع، ملکی آقایان برجعلی و همتعلی هردوجعفری زاویه کرد فرزندان علمعلی و بهرام جعفری زاویه کرد فرزند برجعلی الانلا (هرکدام ۲ دانگ).

۷) شندانگ یک باب خانه ومحوطه به پلاک ۴۹۳ فرعی از ۷۱ اصلی واقع در روستای زاویه کرد بخش ۸ سنجید حوزه ثبتی کوثر به مساحت ۴۷۷/۳۰ مترمربع، ملکی آقای علی جعفری زاویه فرزند آذر و خانم زرینه عسگری زاویه فرزند احداله بالمناصفه (هرکدام ۳ دانگ).

روزتحدید حدود یکشنبه مورخه ۱۴۰۳/۱۲/۰۵

به عمل خواهد آمد. بدینوسیله مراتب جهت اطلاع مالکین ومجاورین پلاکهای فوق الذکر آگهی می شود که در روزهای مقرر در آگهی در محل وقوع ملک مورد تقاضا حضور به هم رسانند. واخواهی برحدود و حقوق ارتفاقی مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت سی روز پذیرفته خواهد شد. لذا لازم است معترض ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ی ثبت محل گواهی طرح اقامه دعوی را از مرجع قضایی اخذ و به اداره ی ثبت ارایه نماید. در غیراین صورت مطابق مقررات اقدامات قانونی به عمل خواهد آمد. وعدم حضور مجاورین مانع از انجام عملیات تحدید حدود نخواهد شد.

تاریخ انتشار آگهی: روز دوشنبه ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

==========

آگهی اختصاصی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی سال ۱۴۰۳

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ - آئین نامه اجرایی قانون مزبور مقرر می دارد که پرونده هایی که به موجب آراء هیات محترم مستقر در ثبت اسناد و املاک رامیان منجر به صدور رأی جهت صدور سند مالکیت گردیده اند در دو نوبت و به شرح ذیل آگهی می شود:

۱-رأی شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۲۰۱۰۰۰۰۶۹۵۸ در پرونده کلاسه ۳۸۹ - ۱۴۰۳۱۱۴۴۱۲۰۱۰۰۰۰ تصرفات مفروزی و مالکانه خانم فریده یاسی فرزند عباس مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به شندانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۲۴۱/۵۶ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۱۴۰۶ از ۱- اصلی واقع در اسان گلستان شهرستان رامیان بخش ۸ حوزه ثبتی رامیان که انتقال ملک بلا واسطه رسمی (درویش یازرلو) به ارزانی جهان میهن

درصورتی که اشخاص ذی نفع به آراء اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از اولین تاریخ انتشار آگهی در روزنامه محلی مقرر در آگهی در محل وقوع ملک مورد تقاضا حضور به هم رسانند. واخواهی برحدود و حقوق ارتفاقی مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت سی روز پذیرفته خواهد شد. لذا لازم است معترض ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ی ثبت محل گواهی طرح اقامه دعوی را از مرجع قضایی اخذ و به اداره ی ثبت ارایه نماید. در غیراین صورت مطابق مقررات اقدامات قانونی به عمل خواهد آمد. وعدم حضور مجاورین مانع از انجام عملیات تحدید حدود نخواهد شد.

تاریخ انتشار آگهی: روز دوشنبه ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

==========

آگهی اختصاصی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی سال ۱۴۰۳

در اجرای ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ - آئین نامه اجرایی قانون مزبور مقرر می دارد که پرونده هایی که به موجب آراء هیات محترم مستقر در ثبت اسناد و املاک رامیان منجر به صدور رأی جهت صدور سند مالکیت گردیده اند در دو نوبت و به شرح ذیل آگهی می شود:

۱-رأی شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۲۰۱۰۰۰۰۰۶۹۵۸ در پرونده کلاسه ۳۸۹ - ۱۴۰۳۱۱۴۴۱۲۰۱۰۰۰۰ تصرفات مفروزی و مالکانه خانم فریده یاسی فرزند عباس مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به شندانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۲۴۱/۵۶ مترمربع در قسمتی از پلاک شماره ۱۴۰۶ از ۱- اصلی واقع در اسان گلستان شهرستان رامیان بخش ۸ حوزه ثبتی رامیان که انتقال ملک بلا واسطه رسمی (درویش یازرلو) به ارزانی جهان میهن

درصورتی که اشخاص ذی نفع به آراء اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از اولین تاریخ انتشار آگهی در روزنامه محلی مقرر در آگهی در محل وقوع ملک مورد تقاضا حضور به هم رسانند. واخواهی برحدود و حقوق ارتفاقی مطابق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تحدید حدود به مدت سی روز پذیرفته خواهد شد. لذا لازم است معترض ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض به اداره ی ثبت محل گواهی طرح اقامه دعوی را از مرجع قضایی اخذ و به اداره ی ثبت ارایه نماید. در غیراین صورت مطابق مقررات اقدامات قانونی به عمل خواهد آمد. وعدم حضور مجاورین مانع از انجام عملیات تحدید حدود نخواهد شد.

تاریخ انتشار آگهی: روز دوشنبه ۱۴۰۳/۱۱/۱۵

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابررأی شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۲۰۲۰۰۵۴۴ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقردر واحد